

C/2026/4557

7.9.2026

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 9 juli 2026 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State – België) – Fédération belge du stationnement ASBL, Interparking SA/Brussels Hoofdstedelijk Gewest

(Zaak C-771/24 ⁽¹⁾, Fédération belge du stationnement en Interparking)

(Prejudiciële verwijzing – Milieu – Richtlijn 2001/42/EG – Beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's – Artikel 2, onder a) – Begrip "plannen en programma's" – Artikel 3, lid 2, onder a) – Voor bepaalde sectoren vastgestelde handelingen waarin een kader wordt vastgesteld voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij richtlijn 2011/92/EU genoemde projecten – Plan of programma op het gebied van vervoer, ruimtelijke ordening of grondgebruik – Besluit tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitbating van parkings – Handhaving van de gevolgen van een nationale handeling bij ontbreken van een milieueffectbeoordeling – Voorwaarden)

(C/2026/4557)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Fédération belge du stationnement ASBL, Interparking SA

Verwerende partij: Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 2, onder a), van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's moet aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling waarbij de voorwaarden voor de uitbating van parkings worden vastgesteld zonder evenwel regels vast te stellen betreffende de ligging en het maximumaantal ervan, aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen indien deze regeling, ten eerste, is opgesteld voor de vervoersector of de sector ruimtelijke ordening of grondgebruik, en, ten tweede, door op de betrokken sector toepasselijke regels en controleprocedures vast te stellen, een groot pakket aan criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van een of meerdere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben.
- 2) Het Unierecht moet aldus worden uitgelegd dat, indien blijkt dat er een milieubeoordeling in de zin van richtlijn 2001/42 had moeten worden verricht voorafgaand aan de vaststelling van een regelgevingshandeling waarvan de rechtmatigheid bij een nationale rechter wordt betwist, zodat deze handeling moet worden geacht niet in overeenstemming te zijn met het Unierecht, deze rechter de gevolgen van die handeling enkel kan handhaven – teneinde de bevoegde autoriteit in staat te stellen die milieubeoordeling te verrichten en in voorkomend geval de betrokken handeling te wijzigen – indien het nationale recht dit toestaat in het kader van het bij hem aanhangige geding en dit noodzakelijk is voor de omzetting van een andere Uniehandeling die gericht is op milieubescherming, zoals richtlijn (EU) 2018/844 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2010/31/EU betreffende de energieprestatie van gebouwen en richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie, en uitsluitend voor de periode die strikt noodzakelijk is om deze onrechtmatigheid te verhelpen.

⁽¹⁾ PB C, C/2025/710